

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 1.1: Geen opa Kerem dit jaar

Nilo, de poes, rekt zich uit op haar plek op de vensterbank. De eerste lentezon verwarmt haar favoriete plekje. Ada leest een stripverhaal in de zetel terwijl mama op de achtergrond de logeerkamer stofzuigt. Ze kunnen opa Kerem nu eenmaal niet in een vuile kamer laten logeren, dat zou onbeleefd zijn. Nog twee weken en dan is het weer vakantie, maar vooral ... dan komt opa Kerem op bezoek. Opa woont in Turkije. Ook papa is daar geboren, maar toen hij jaren geleden op vakantie de knappe Belgische Sophie leerde kennen, verhuisde hij direct naar België. Ondertussen hebben mama en papa drie prachtige kinderen. Theo van zeventien, Nora van dertien en de tienjarige Ada. Als jongste van de bende is ze de oogappel van haar opa. Ada kan niet wachten tot opa er is.

1

Na dit deel van het verhaal
speel je de emotie-oefening.

Emotie 1

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 1.2: Geen opa Kerem dit jaar

2

De volgende dag heeft papa vervelend nieuws. Hij sprak net met opa via de telefoon en zijn gezicht staat bezorgd. 'Ada, liefje, ik heb niet zo'n leuk nieuws: opa zal dit jaar niet op bezoek komen.' Ada weet niet hoe ze deze boodschap moet verwerken. Ze staat aan de grond genageld. Opa komt elk jaar twee weken logeren in de lente. Waarom zou dat dit jaar anders zijn? 'Opa voelt zich niet zo best liefje, hij is ziek. De dokters willen liever niet dat hij nu reist. Ze willen eerst nog enkele onderzoeken doen. Zo kunnen ze opa hopelijk zo snel mogelijk beter maken.'

Daar wil Ada echter niets van weten. Opa zou haar niet zomaar laten stikken. Ook niet als hij wat ziek is. 'Hij is niet zomaar een beetje ziekjes, de dokters hebben longkanker vastgesteld bij opa. Ze zijn nu aan het kijken hoe ze die het beste kunnen behandelen.' Kanker? Ada probeert de krop in haar keel weg te slikken. 'Dat kan toch niet?' Opa was altijd zo'n sterke man. Hij kon Ada met een hand boven zijn hoofd tillen. Ze kan zich niet voorstellen dat die sterke man nu ziek in bed ligt.

Na dit deel van het verhaal
speel je de emotie-oefening.

Emotie 2

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 1.3: Geen opa Kerem dit jaar

3

Na het nare nieuws over opa kan Ada zich de volgende dag moeilijk concentreren op wat meester Maarten vertelt. Zelfs tijdens de turnles loopt ze te suffen. Normaal gezien is Ada heel goed in trefbal, maar vandaag kreeg ze al twee keer een bal tegen haar neus. Ook op de speelplaats loopt ze er verloren bij. Terwijl de andere kinderen van haar klas tijdens het spelen tranen wegpinken van het lachen, zit Ada op een bank in een rustig hoekje. Steeds weer stelt ze zich de zieke opa voor. Zijn anders zongebruinde gezicht is bleek. Zijn vrolijke ogen missen de gewoonlijke ondeugende glinstering terwijl hij beteuterd zijn ziekenhuiskamer rondkijkt. Opa die haar altijd zo aan het lachen maakt met zijn flauwe grapjes. Het is niet eerlijk! Enkele van Ada's klasgenoten zien dat ze zich afzondert en komen vragen hoe het met haar gaat. Als Ada vertelt wat er aan de hand is, stellen ze allemaal verschillende vragen.

Na dit deel van het verhaal speel je de actieve oefening 'Wat is kanker?'

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 2.1: Een gezellige babbel

4

Als Ada thuiskomt van school ruikt het huis naar pannenkoeken. Mama staat te bakken in de keuken terwijl Theo de tafel dekt. Papa is nog niet thuis van zijn werk. Zodra mama de stapel pannenkoeken op tafel zet, verschijnt Nora uit het niets onderaan de trap om als eerste een pannenkoek te bemachtigen. Theo laadt ook enthousiast zijn bord vol, tot hij ziet dat Ada doelloos door de ruit naar buiten zit te staren. 'Kom op, Ada, niet zo sip. Je bent gek op pannenkoeken.' Theo heeft gelijk. Ze vindt pannenkoeken heerlijk. Theo mikt er eentje op haar bord en zelfs Nora doet haar best om extra lief te zijn vandaag. Ze geeft zonder morren de suiker door en knipoogt naar Ada. Ondertussen schenkt mama de glazen vol limonade. Iedereen doet extra vrolijk en doet zijn best om Ada op te beuren.

Na dit deel van het verhaal
speel je de emotie-oefening.

Emotie 3

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 2.2: Een gezellige babbel

5

Wanneer papa thuiskomt van zijn werk, ligt Ada languit in de zetel. Ze zapt van programma naar programma, maar niets kan haar boeien. Opa is toch weer stilletjes haar gedachten binnengeslopen. Papa heeft direct in de gaten wat er aan de hand is. En papa zou papa niet zijn als hij geen plannetje bedacht. Even later drukt hij Ada zijn tablet in de handen. 'Voor jou.' Opa lacht haar toe vanop het scherm. Verbaasd kijkt ze op naar papa. 'Opa wil je even spreken.' Wanneer ze van haar eerste verbazing is gekomen, stelt Ada de ene vraag na de andere. Opa antwoordt, lacht en maakt grapjes. Hij ziet er wel een beetje bleekjes uit.

Na dit deel van het verhaal
speel je de emotie-oefening.

Emotie 4

HET VERHAAL VAN ADA

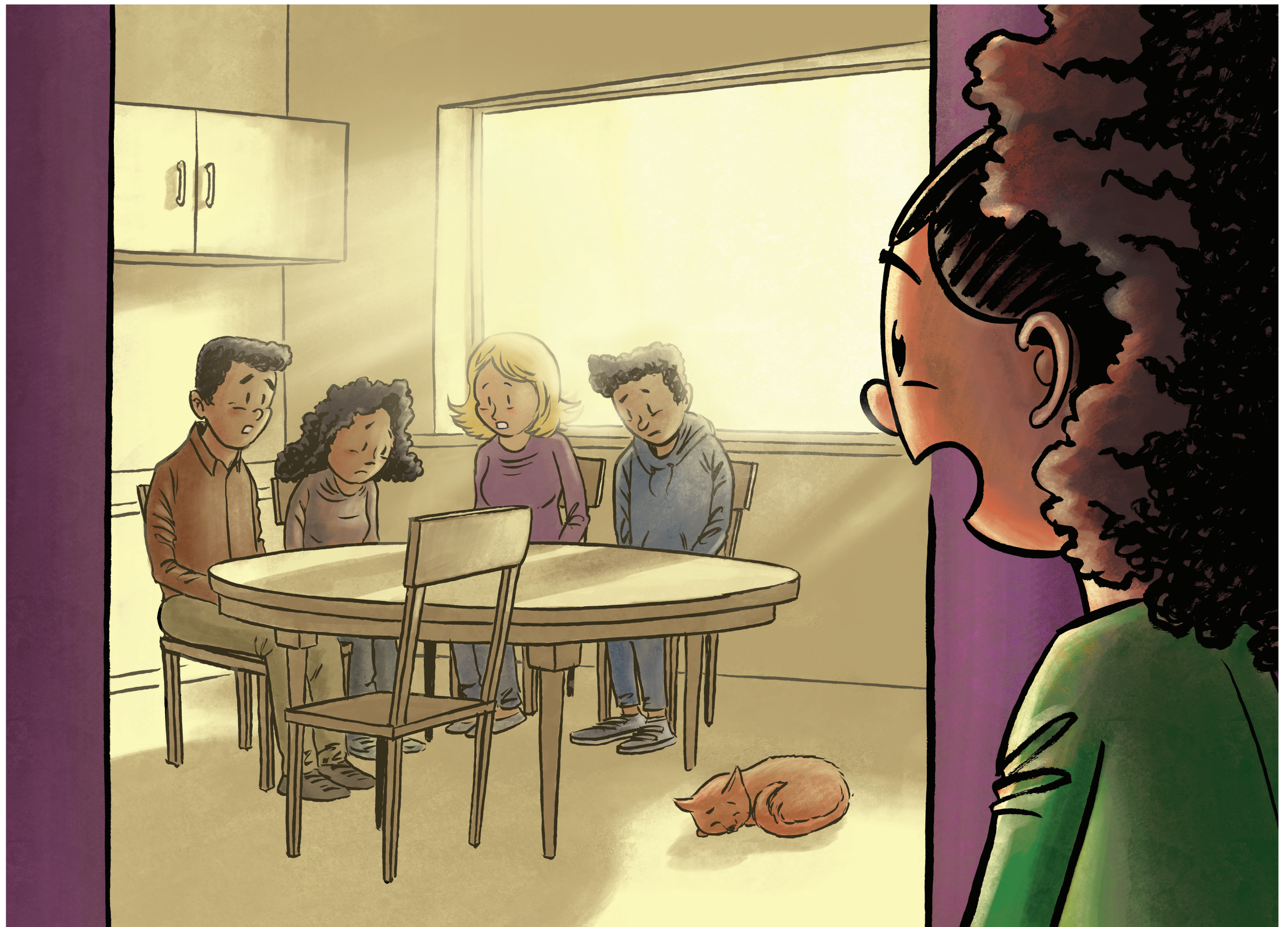
Hoofdstuk 2.3: Een gezellige babbel

6

De dokters gaan opa opereren. Ze gaan proberen om de tumor chirurgisch te verwijderen uit zijn long. Dat is wat opa aan Ada vertelde. Met een beetje geluk is hij daarna weer helemaal de oude. Ada weet niet goed wat ze zich moet voorstellen bij zo'n operatie. Mama gaat naast haar op het bed zitten en vertelt dat ze opa verdoven zodat hij slaapt en niet voelt hoe ze de tumor verwijderen. Al bij al moet opa maar een paar dagen in het ziekenhuis blijven. Daarna mag hij gewoon terug naar huis om weer op krachten te komen. Nu begrijpt Ada het allemaal beter. Maar helemaal gerust is ze toch niet als mama het licht dooft en Ada de slaap probeert te vatten.

Na dit deel van het verhaal speel je de actieve oefening 'Behandelingen'

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 3.1: Hoopvol nieuws

Als Ada een paar dagen later van school thuiskomt, is papa ook al terug van zijn werk. Ada kijkt hier wat raar van op ... Papa is nooit zo vroeg thuis. Als ze de keuken binnenstapt, ziet ze papa, mama, Theo en Nora al zitten.

'Ah, Ada, je bent thuis. Kom je er even bijzitten?' vraagt papa. Ada neemt snel een stoel en gaat mee aan tafel zitten. 'Opa heeft gisteren gebeld', begint papa zijn verhaal. 'Hij had helaas geen goed nieuws ... De operatie is goed verlopen, maar opa zal toch nog verdere behandelingen moeten ondergaan. De dokters hebben ontdekt dat de kanker is uitgezaaid. Dit wil zeggen dat de ziekte verspreid is naar andere delen van zijn lichaam. Het is nog niet zeker of ze dit kunnen genezen.' Ada krijgt onmiddellijk tranen in haar ogen. Ze kijkt opzij naar Theo en Nora en ziet dat zij ook duidelijk geschrokken zijn van dit nieuws.

Mama merkt op dat de kinderen het moeilijk krijgen en ze geeft elk van hen een knuffel en een kneepje in de arm. Ze glimlacht naar hen terwijl ze vertelt dat ze samen met papa een idee heeft. 'Binnenkort is het vakantie', zegt mama. 'Papa en ik hebben beslist dat we met z'n allen twee weken bij opa op bezoek gaan. We hebben opa al gebeld en hij is heel blij dat we hem komen bezoeken.'

Ada voelt zich een beetje beter door dit nieuws. Ze kan al niet wachten om te vertrekken naar opa!

Na dit deel van het verhaal
speel je de emotie-oefening.

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 3.2: Hoopvol nieuws

Het vliegtuig landt op de luchthaven van Istanboel. Iedereen klapt voor de piloot en Ada klapt mee. Zodra de deuren van het vliegtuig open zijn, wringt Ada zich naar voor, ze wil zo snel mogelijk naar buiten. Naar opa ...

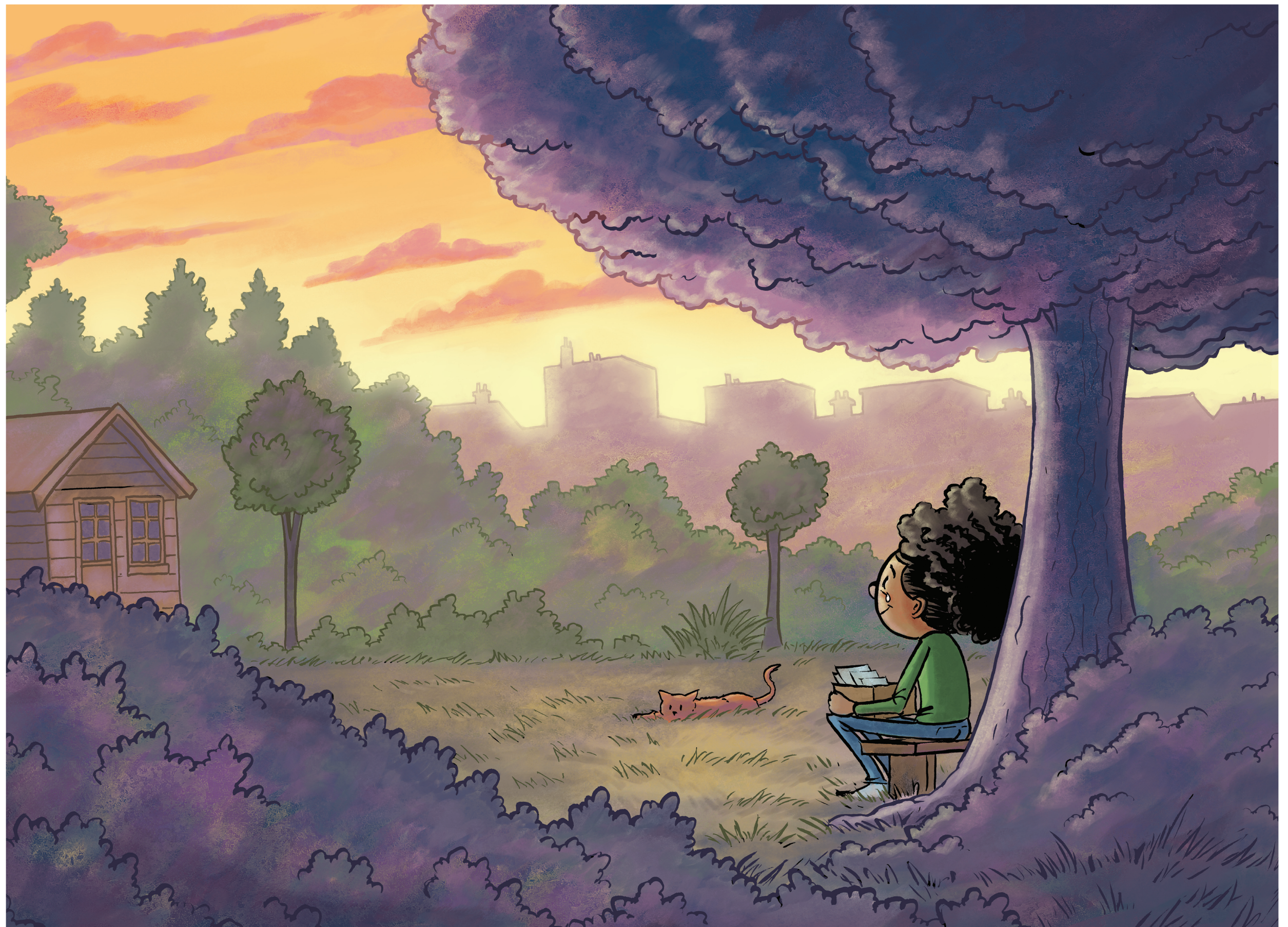
Zodra ze opa ziet, vliegt ze rond zijn nek en geeft ze hem een hele dikke knuffel. Opa verliest even zijn evenwicht, maar lacht dan hardop en geeft een dikke knuffel terug!

Ada geniet ten volle van de twee weken bij opa. Ze maakt verschillende tekeningen voor hem, ze maken samen uitstapjes en nemen samen veel foto's. Als opa wat moe is, dan helpt Ada met koken of dan houdt ze zichzelf stil bezig zodat opa kan rusten.

De twee weken vliegen voorbij en voor Ada het goed en wel beseft, is het tijd om weer naar huis te vliegen. Ada ziet aan opa dat hij genoten heeft van hun bezoek, maar hij ziet er wel heel moe uit. Ada weet niet of de behandeling van opa aan het werken is en het maakt haar verdrietig om afscheid te moeten nemen. Hopelijk ziet ze opa snel weer terug.

Na dit deel van het verhaal speel je de actieve oefening 'Wat kan ik doen?'

HET VERHAAL VAN ADA

Hoofdstuk 3.3: Hoopvol nieuws

Ondertussen zijn we één jaar later. Ada zit op het bankje in de tuin. Het zonnetje is al wat aan het zakken, maar het voelt nog lekker warm aan op haar gezicht. In haar handen houdt ze een doosje stevig vast. In het doosje zitten verschillende foto's die ze maakte toen ze bij opa op bezoek was. Ze bekijkt de foto's nogmaals en slaakt een diepe zucht.

Het is ondertussen acht maanden geleden dat opa is gestorven. De kanker was erg uitgezaaid en de behandelingen hielpen niet meer. Ada voelt zich nog steeds droevig als ze terugdenkt aan haar opa. Maar tegelijk is ze ook heel blij dat ze nog twee weken bij hem in Turkije is geweest! De foto's die ze toen samen met hem heeft gemaakt, hebben al veel troost gegeven. Ze denkt nog vaak terug aan de laatste avond dat ze opa zag. Daar zei hij tegen haar dat ze moet genieten van het leven. Wat er ook gebeurt!

Ada kijkt naar omhoog en fluistert: 'Ik beloof het opa ... ik beloof het.'

Dit is het laatste deel van het verhaal.
Start hierna de nabespreking.